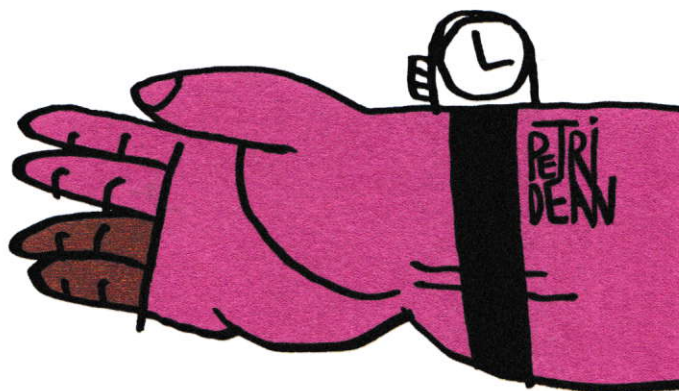

IV
CEL
NAIV

SCRISORI
DE LÂNGĂ TINE

cu ea și numai cu ea

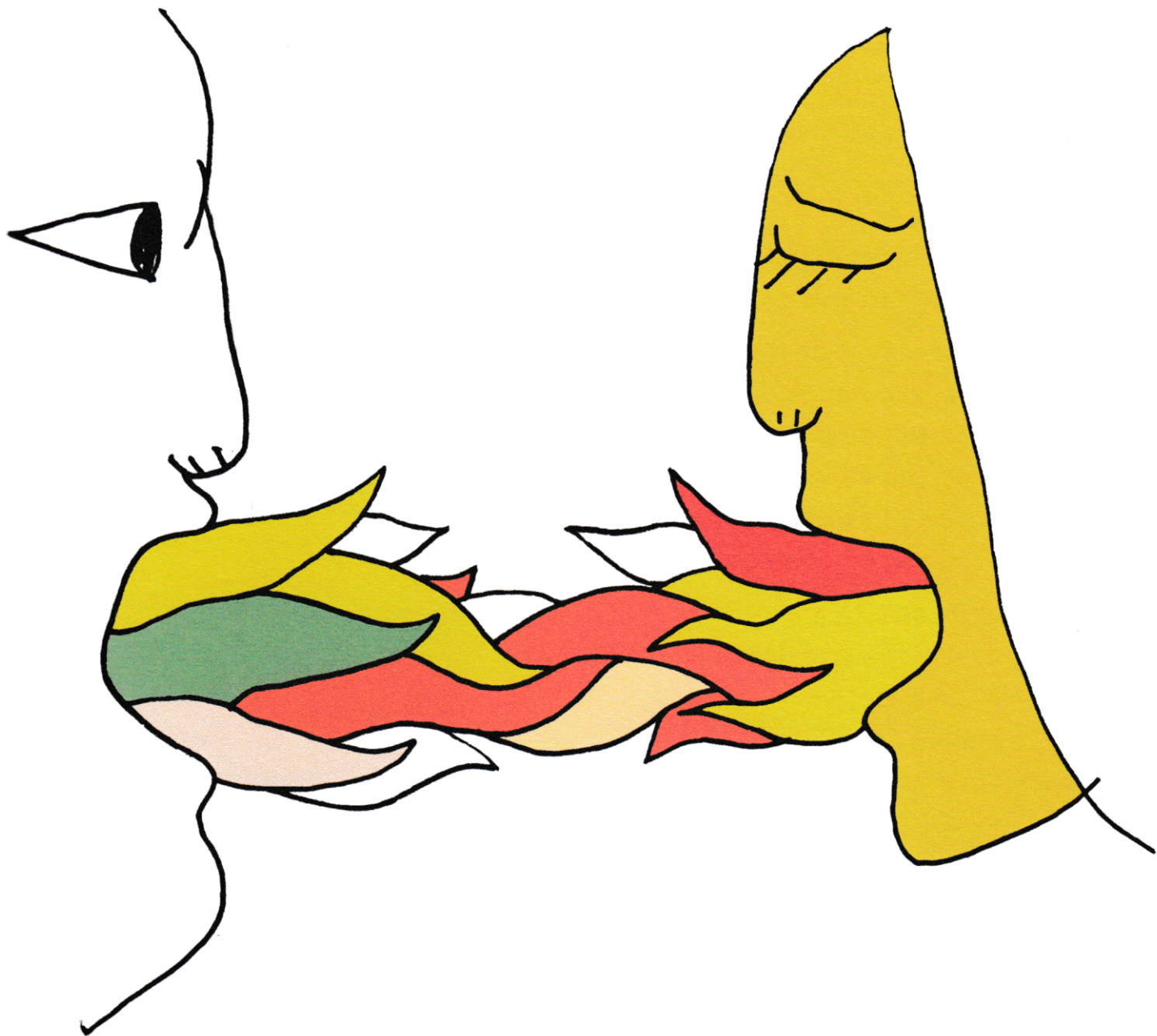
cu ea și numai cu ea
puteam avea
cele mai adânci tăceri,
puteam să tac de azi până ieri

cu ea și numai cu ea
puteam trăi
cele mai lungi tristeți,
recordul fiind de șaiprezece dimineți

cu ea și numai cu ea
puteam pune
în cuvinte atâta ură
încât aerul lua foc când ne ieșeau pe gură

cu ea și numai cu ea
puteam dărâma
într-o singură noapte
un taj mahal din zece mii de șoapte

cu ea și numai cu ea
puteam ajunge,
după toate trăirile astea grele,
să ne iubim cu fundul pe nori și tălpile pe stele

dezbracă-te

dă-ți jos pelerina de ploaie
și fusta
și bluza
și pantofii
și siguranța de sine.

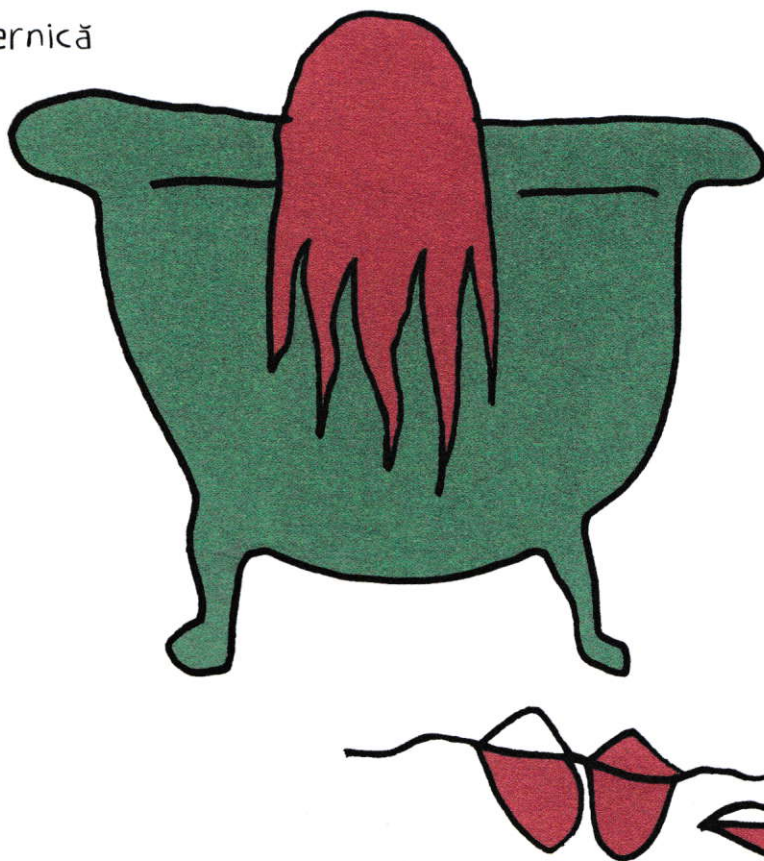
dezbracă-te de tot.

dă-ți jos masca de femeie puternică
și pe cea de invulnerabilă
și pe cea de vampă
și pe cea de copilă fragilă
și pe cea de castraveți

dezbracă-te.

dă-ți jos toate dependențele
incongruențele
inadvertențele
carențele
și cerceii.

dezbracă-te de ieri
de preconcepții
de zâmbete false

de așteptări
și de sutienul ăsta care se deschide greu.

dezbracă-te.

arată-mi carnea nefrământată

a simplului

pune-mi în palmă pielea tăbăcită

a îndoielii

desfă-ți brațe

coapse

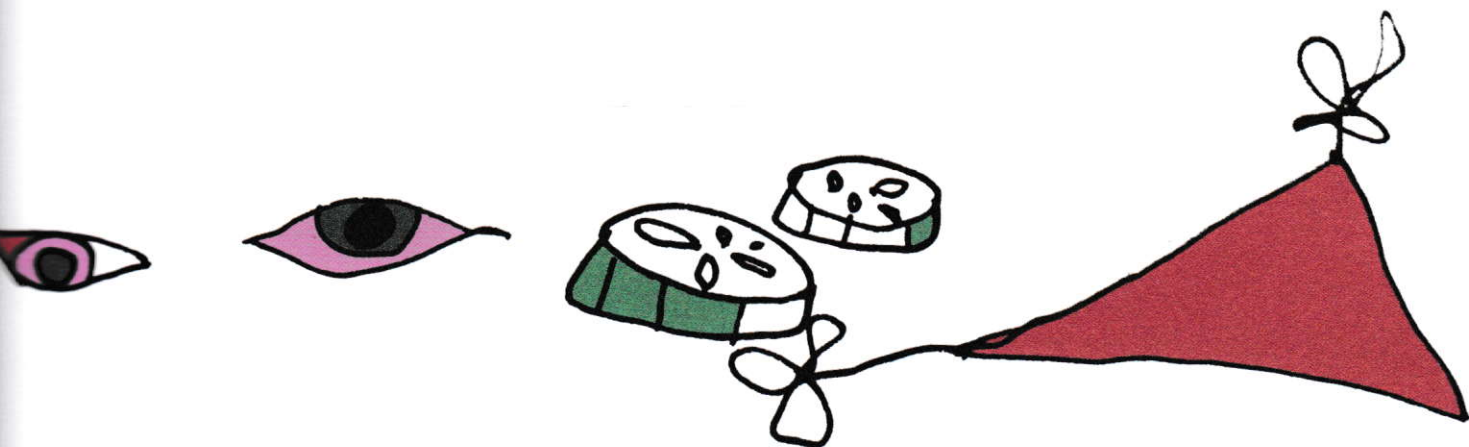
sinapse

dezbracă-te

cum nu te-ai mai dezbrăcat nicicând

și apoi mai întreabă-mă o dată

dacă te iubesc.

pasărea cea rară

strașnică pasăre, iubirea de sine,
din carnea ei îți poți hrăni privirea
cu zborul ei poți stăpâni nemărginirea
iubirea de sine, singuratică pasăre,
în stoluri mari n-ai cum o vedea
pentru că nu mai există alta ca ea
iubirea de sine, pasăre albastră
atât de frumoasă, că merită să construiești
o fereastră în tine doar ca s-o privești
iubirea de sine, pasăre călătoare
pe cerul ființei, printre soare și nori,
e singura ta speranță de a învăța să zbori
iubirea de sine, pasăre rară,
lasă binoclul cu care vrei s-o apropii
n-ai cum s-o vezi decât închizând ochii

fântâna din ochii mei

uită-te în ochii mei
ca într-o fântână adâncă
uită-te, știu că vrei
să crezi că există apă în stâncă
aruncă în mine o privire,
leagă de capătul ei o găleată
apoi trage-o afară și, cu vimire,
apropie-ți de ea buza înfierbântată
dar ah! cred c-am uitat să-ți spun -
sunt apă proaspătă, răcoritoare, curată
și pentru multe altele sunt bun,
dar nu de băut. sunt o fântână cu apă sărată.

